

A TÉKOZLÓ FIÚRÓL NEVEZETT VASÁRNAP

A tékozló fiúról nevezett vasárnap fokozza a böjti készületi hangulatot és buzdít a komoly részvételre.

Lk 79. szk. Mondá az Úr e példabeszédet: „Egy embernek volt két fia. A fiatalabbik egyszer így szólt apjához: Apám, add ki nekem az örökség rám eső részét! Erre szétosztotta köztük vagyonát. Nem sokkal ezután a fiatalabbik összeszedte mindenét és elment egy távoli országba. Ott léha életet élve eltékozolta vagyonát. Amikor már mindenét elpazarolta, az országban nagy éhínség támadt, s nélkülözni kezdett. Erre elment és elszegődött egy ottani gazdához. Az kiküldte a tanyájára a sertéseket őrizni. Örült volna, ha éhségét azzal az eledellel csillapíthatta volna, amit a sertések ettek, de még abból sem adtak neki. Ekkor magába szállt: Apám házában a sok napszámos bővelkedik kenyérben – mondta –, én meg éhen halok itt. Útra kelek, hazamegyek apámhoz és megvallom: Apám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Arra, hogy fiadnak nevezz, már nem vagyok méltó, csak béreseid közé fogadj be. Csakugyan útra kelt és visszatért apjához. Apja már messziről meglátta és megesett rajta a szíve. Eléje sietett, a nyakába borult és megcsókolta. Erre a fiú megszólalt: Apám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Már nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezz.

Az apa odaszólt a szolgálknak: Hozzátok hamar a legdrágább ruhát és adjátok rá. Az ujjára húzzatok gyűrűt, és a lábára sarut. Vezessétek elő a hizlalt borjút, és vágjátok le. Együnk és vigadjunk, hisz fiam halott volt és életre kelt, elveszett és megkerült. Erre vigadozni kezdtek. Az idősebbik fiú kint volt a mezőn. Amikor hazatérőben közeledett a házhoz, meghallotta a zeneszót és a táncot. Szólt az egyik szolgálknak és megkérdezte, mi történt. Megjött az öcséd, és apád levágta a hizlalt borjút, hogy egészségben előkerült – felelte. Erre ő megharagudott, és nem akart bemenni. Ezért az apja kijött és kérlelte. De ő szemére vetette apjának: Látod, én annyi éve szolgállok neked és egyszer sem szegtem meg parancsodat. És nekem még egy gödölyét sem adtál soha, hogy egyet mulathassak a barátaimmal. Most meg, hogy ez a fiad megjött, aki vagyonedat rossz nőkre pazarolta, hizlalt borjút vágattál le neki. – Az mondta neki: Fiam, te mindig itt vagy velem, és mindenem a tied. S illett vigadnunk és örülnünk, mert ez az öcséd halott volt és életre kelt, elveszett és megkerült.”

8. hang

Bűnösen elköltvén az atyai örökség kincseit / és elpazarolván azokat, szegénnyé lettem, / a gonoszok társaságába kerültem, / de nem állhatván a velök való együttélést, / megtérve kiáltok hozzád, kegyelmes Atyám: / Vétkeztem az ég és teellened / s nem vagyok méltó, hogy fiadnak neveztessem, / hanem fogadj engem a te szolgálid közé Istenem, / és könnyörülj rajtam!

(241. o.)

2. hang

*Ó én megátalkodott, / minő javaktól fosztottam meg
magam! / Ó minő birtoktól estem el én rosszindulatú
bűnös. / Átvett vagyonomat elprédáltam, / atyám pa-
rancsait áthágtam. / Jaj neked, szenvedélyes lelkem, /
mert örökre tűzre ítéltetel. / Azért még az ítélet előtt
kiálts fel Krisztus Istenedhez: / Mint a tékozló fiút fo-
gadj be engem Isten / és könyörülj rajtam.*

(238. o.)

1. hang

Tiszta és termékeny vidékre költöztem, / és ott bűnt
vetettem; / sarlóval arattam a restség kalászeit, / és
saját kezemmel kötöttem kérébe / és el is helyeztem
a töredelmetlenség szérűjére. / De kérlek téged,
öröktől munkálkodó Istenünk, / a te jóságos irgal-
mad szelével / szórd széjjel az én termésem polyvá-
ját / és a bűnbocsánat tiszta búzáját add az én lel-
kemnek, / és helyezd el őt a te mennyei magtáradba
/ és üdvözíts engem.

(237. o.)

Szemléltető szövegeinek többnyire a vecsernye énekei-
ből valók. Itt azonban említsük meg a reggeli zsolozsmá-
ban kedvelt verset, amely ezen a vasárnapon is szerepel
(és ami 136. zsoltárból származik):

Babilon folyóvizei mellett, / (alleluja!) / – ott ültünk
és sírtunk, / (ott ültünk és sírtunk) / midőn Sionra /
emlékezénk, / (midőn Sionra emlékezénk / alleluja, /
alleluja!)

(239. o.)

HÚSHAGYÓ VASÁRNAP

A készület következő vasárnap – neve alapján is – újabb fokozat: Húshagyó vasárnap. A bibliai tartalom zömmel az Ószövetséghez kötődik.

Mt 17. szk. Mondá az Úr: Ha megbocsátjátok az embereknek, amit vétettek ellenetek, mennyei Atyátok is megbocsát nektek. De ha nem bocsátok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg bűneiteket. Amikor böjtöltök, ne öltsetek olyan ábrázatot, mint a képmutatók, akik komorrá változtatják arcukat, hogy lássák böjtölésüket! Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat. Te, amikor böjtölsz, kend meg fejedet és mosd meg arcodat, hogy ne lássák rajtad az emberek, hogy böjtölsz, hanem csak Atyád, aki a rejtekben is ott van! Akkor Atyád, aki a rejtekben is lát, megjutalmaz. Ne gyűjtsetek magatoknak kincset a földön, ahol moly rágja és rozsdá marja, s ahol betörnek és ellopják a tolvajok! A mennyben gyűjtsetek kincset, ahol nem rágja moly és nem marja rozsdá, s ahol nem törnek be és nem lopják el a tolvajok! Ahol a kincsed, ott a szíved is.

6. hang

Dániel próféta, az óhajtások férfja, / az isteni gondviselés intézkedéseit előrelátván, fölkiáltott: / az íté-

lő Bíró királyi székében ül / és a könyvek megnyit-
tatnak. / – Vigyázz azért én lelkem, ha böjtölsz, /
hogy felebarátodat meg ne vesd, / ha az ételektől
megtartózkodol, testvéredet meg ne íteld, / nehogy a
tűzre vettetvén elégj, mint a viasz, / hanem hogy bot-
lás nélkül vezessen be téged az Üdvözítő / a maga
országába.

(249. o.)

8. hang

*Midőn felállítatnak a bírói székek / és felnyitvatnak a
könyvek / és az Isten ítéletre száll, / az angyalok féle-
lemmel állandanak a trón előtt / és a tüzes folyó hab-
jai megindulnak, / ó minő rettegés lesz akkor! / Mit
cselekszünk akkor mi, sok vétessel terhelt emberek? /
– Midőn pedig meghalljuk az ő szavait: / Jöjjetek,
Atyámnak áldottai az ő országába, / és a bűnösöknek:
/ Távozzatok az örök kínokra; / – ki fogja elviselni eme
rettenetes ítéletet? / – De egyetlen emberszerető Üd-
vözítőnk és örök királyunk, / még a végső idő bekövet-
kezte előtt / hívj el engem a bűnbánatra / és könyörülj
rajtam.*

(244. o.)

1. hang

Tisztítsuk meg magunkat, atyámfiain, / az erények
királynéja által, / mert íme elközelgett a javak bő-
ségét osztogató böjti idő, / mely a szenvedélyek
hullámvásárát lecsillapítja, / és a bűnösöket az Ural-
kodóval kiengeszteli. / Azért örömmel tegyünk fo-
gadást Krisztus Istenünknek, kiáltván: / Ki feltá-

madtál halottaidból, / őrizz meg minket az elkárho-
zástól, / kik dicsőítünk téged, mint egyetlen bűn
nélkül valót.

(249. o.)